

Het smeden van het ijzer

Organisatorisch heeft De Beweging nog niet echt haar draai gevonden. De eerste editie liep over vijf dagen, de tweede over zeven dagen, de derde was twee weekeinden lang en de vierde nam een hele maand in beslag. Dat heeft allereerst te maken met het aanbod. Bij de eerste edities waren er gewoonweg minder kandidaten, terwijl nu hooguit een derde van het potentiële materiaal de affiche haalde. Toch hebben de organisatoren moeten vaststellen dat een programmatie van een maand te lang is - voor henzelf en voor het publiek. Waarschijnlijk wordt de volgende keer dan ook teruggegrepen naar het weekeindsysteem van het voorlaatste festival.

Niettemin waren er goede redenen om de maandformule eens uit te proberen. Zoals gezegd waren er meer kandidaten dan ooit tevoren - in totaal 16 creaties - en was het de bedoeling hen ruimere speelkansen te bieden (30 voorstellingen). De publieksopkomst was de voorbije jaren meer dan behoorlijk geweest en was dat tijdens het jongste festival evenzeer (2500 toe-

Mé-zon
(Karin Vyncke)

schouwers). Tenslotte was nu ook de derde voorwaarde vervuld: de beschikbaarheid van een permanente locatie. In 1984 reeds, huurde De Beweging de oude katoenopslagplaats die nu is omgevormd tot het centrum Vrije Val, het "eerste centrum voor hedendaagse dans en bewegingstheater in Vlaanderen", dat beschikt over drie repetitiestudio's en twee productiezalen, waarvan er één is uitgerust als vaste toeschouwersruimte met 100 zitplaatsen. Daarmee kan De Beweging voorstellingen programmeren zoals het haar uitkomt en is zij niet langer afhankelijk van receptieve centra als het Cultureel Centrum van Berchem, wat meteen haar profilering als organisator ten goede komt. De studio's stelt De Beweging als werkruimten ter beschikking van haar artiesten - wat onontbeerlijk is om als productiehuis te kunnen functioneren - en verhuurt ze tevens aan diverse lesgevers. Daarmee is de cirkel rond: Vrije Val huist zowel opleiding, productie als creatie. Dat dit centrum werd opgebouwd door middel van persoonlijke leningen en vrijwilligerswerk zal geen enkele Belg verwonderen.

In de toekomst hoopt men ten huize Vrije Val een continue programmatie uit te bouwen, steeds rond dans en

beweging, met het tweejaarlijkse festival als weerkerend orgelpunt. De ervaring leerde immers dat choreografen niet altijd naar een precieze datum toe kunnen werken en dat men met een festival alleen, de actualiteit wel eens achterna kan hinken. Vrije Val biedt zodoende de mogelijkheid het ijzer te smeden terwijl het heet is.

Fun and Games

Niettegenstaande de organisatorische ingrepen heeft De Beweging over de jaren heen eenzelfde sfeer geademd, al ging het er deze keer, mede door de lange duur, wat minder intens aan toe. Als steeds was het eigenlijk festival omkaderd met video-voorstellingen in de bar en was er een afsluitfeest. Inhoudelijk werden de voorstellingen opgedeeld als volgt. In twee programma's zaten telkens drie korte stukken van debuterende artiesten. Die hoefden zo niet meteen de avondvullende creatie te brengen, waar ze vaak nog niet aan toe zijn. Verder waren er eerste avondvullende voorstellingen te zien van mensen die al ander of korter werk hadden geleverd of werden ondersteund door professionelen. Eén van die laatsten was Guy Cassiers die aan liefst drie voorstellingen zijn medewerking verleende. Tenslotte was er een aanbod aan creaties door gevestigde waarden, dit om het geheel wat meer corps te geven. Op de afsluitdag kwam uiteindelijk de 'revelatie' van de eerste twee categorieën voor het voetlicht, en bracht die van vorige editie, Eric Raeves, een kort werkje.

Die revelaties zijn een oud zeer. Bij de eerste editie had één specifieke voorstelling spontaan verrast. Het toeval groeide uit tot een vast gegeven en na Alain Platel, Nicole Moussoux en Eric Raeves werd dit jaar Joachim Schlömer aan het lijstje der gelauwerden toegevoegd.

Eigenlijk weet men bij De Beweging niet goed of men al dan niet blij moet zijn met dit instituut. Aan de ene kant is een keuze niet altijd makkelijk gemaakt, weet men niet bij voorbaat welke argumenten het zwaarst zullen wegen en loopt men de kans zoiets als onvrede of teleurstelling, zowel bij publiek als bij deelnemers, teweeg te brengen. Daarbij komt nog dat De Beweging het risico loopt te verworpen tot een soort wedstrijd die zij oorspronkelijk geenszins wilde zijn. Anderdeels brengt de onderscheiding bij

